

Obecní noviny z Trojanovic

Prosinec 2020

Z obsahu:

- str. 2 Přepisování historických tabulek na Pustevnách
- str. 5 Betlémské světlo po třicáté
- str. 13 Čestné občanství za Libušín

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané, blíží se velká změna v osudu Dolu Frenštát a dobývacího prostoru. Dobývací prostor Trojanovice o rozloze 64 km² je největší dobývací prostor v ČR. Za to, že dnes nebudeme likvidovat ohromné dílo čítající kilometry chodeb, že nemusíme řešit sociální krize jako na Karvinsku či Mostecku, vděčíme současné demokracii. I když někdy tato demokracie drhne (a já si vždy vzpomenu na pravdivou větu nejlepšího prezidenta, pana Václava Havla: "Demokracie má tu nepříjemnou vlastnost, že poctivým lidem svazuje ruce a lumpům otevírá možnosti."), tak není lepší systém. Systém, kdy občan je a může být pánem svého osudu. A tak za to, že se Důl Frenštát, který celý stojí na katastru naší obce, nikdy nestal funkčním provozem, můžeme poděkovat jenom sami sobě. To, že se nikdy nerozjel, není dílem jednotlivců, starostů nebo vedoucích iniciátorů a spolkových nadšenců. Je to dílem mnoha lidí, kteří se za myšlenku Frenštátu a okolí bez těžební činnosti postavili. Pro mě je toto historická zkušenost, protože sami jsme si tak určili budoucnost našeho domova. A to je velká věc. Dnes, kdy se utlumuje těžba všude, to zní jasně a logicky, ale vzpomínám si na to, jak Bakala navštívil Frenštát a ptal se: "Tak co pro vás můžu udělat?" Nebo poslal svého ředitele Klause-Dietera Becka, který říkal: "Kolik chcete? 20, 40 milionů?" A vždy bylo příjemné za sebou cítit podporu lidí pro to říct: "Děkujeme, ale my nic nepotřebujeme." A tak aktuálně rozhodlo Ministerstvo životního prostředí, že likvidace Dolu Frenštát nemůže mít významný vliv na životní prostředí. To znamená, že pro likvidaci Dolu v Trojanovicích není potřeba řízení EIA, to proces likvidace zkrátí o dobré dva roky. I když to bude trvat ještě nějaký rok, tak díky nám všem, občanům v tom pravém slova smyslu, zmizí poslední ohybná stavba stejně nenávratně jako panelové domy na Papratné nebo masokombinát v centru Lomné. Děkujeme tedy sami sobě a demokracii, která nám umožnila být pány svého osudu. Já jen mohu poděkovat, že žiji v tak nádherné obci s tolika dobrými lidmi.

Jiří Novotný

Přepisování historických tabulek na Pustevnách

Na den 7.11.2020 ohlásil Zdeněk Pácha z Bašky u Frýdku-Místku pokus o překonání vynáškového rekordu. Pokusil se o něj na trati z Pusteven směrem k soše Radegasta. Na úseku v délce 1,25 km s nákladem o hmotnosti 256 kg byl doprovázen pracovníkem Agentury Dobrý den s.r.o., která se stará o registraci rekordů do České databanky rekordů.

rý den z Pelhřimova, zástupcem pivovaru Radegast, fotografkou a asistentem, z Trojanovic po Knížecí cestě do sedla Pusteven, aby zde započal s vážením pivního nákladu a jeho ukládáním si na krosnu.

Pro první rozejtí si nechal naložit rovnou 150 kg, pak 204 kg, posléze 243 kg, až nakonec 256 kg. Po chvilce oddychu se ve 12:45 hod. vydal vstříc soše Radegasta. S

zdroj: archiv Zdeněka Páchy

A m a t é r - ský nosič, přezdívaný „Beskydský šerpa“, již v roce 2019 p ř e k o n a l v ý n o s e m tří 50l sudů piva od Slezského domu na vrchol Sněžky o celkové váze 211 kg nejen český, ale i česko-slovensko-evropsko-unijní rekord. Jelikož ale i těchto 211 kg vynesl přý až překvapivě lehce, ohlásil ještě v týž den, že má na to nést klidně i 250 kg. K vlastní snaze se přidal navíc i zájem pivovaru Radegast, který v letošním roce oslavil výročí 50 let od prvního stáčení piva v nošovicckém pivovaru, a tak došlo k vzájemné dohodě, že pokus o překonání rekordu se odehraje v Beskydech. Pivovarem byla přislíbena rekordmanovi odměna v podobě piva.

► **A jak to probíhalo?**

V den D, v sobotu 7. 11. 2020 ráno, vyjel, spolu s hlavním komisařem Agentury Dob-

vědomím, že nejtěžší mu bude zvednutí té ukrutné váhy a první 2 kroky.

V počátečním, mírném stoupání, s cca ¾ min. pauzami, šel těch kroků 50-55, což mu přý bylo hračkou.

V prudším stoupání už jich šel ale jen 40, s pauzami

tak 1 min., ale stále přitom hýřil úsměvy.

Jakmile se ale dostal do nejprudšího stoupání u altánku Cyrilka, byl nucen jít jen 30 kroků s pauzami již hodně přes 1 min., přičemž do úsměvu mu už moc nebylo.

Určit si max. možný počet kroků a délku odpočinku bylo zásadní pro dostatečný přísun kyslíku. Těch pauz bylo nakonec asi 80. Tato, do té doby nepoznaná a opravdu ryze hořká dřina, si pak oprávněně zasloužila jak zápis do databáze České knihy rekordů, tak od Radegastu i těch slíbených, v tomto případě 432 piv.

► **Co rekordu předcházelo?**

zdroj: archiv Zdeněka Páchy

Od roku 2009 se pravidelně účastní nosičských závodů (šerpů).

První vzpomínku na krosnu má však už z roku 2008, kdy si na podzim od Popradského plesa na Chatu pod Rysmi jen tak za 1,5 hod. vynesl 30kilogramovou vynášku.

V létě 2009 pak na tamní Lysou horu, kde v soutěžení s 19 čtyřčlennými týmy zcela sám vynesl 68 kg náklad (50 l sud piva); skončil přitom třináctý.

V roce 2010 pak tento i další závody (v už 2 a 4členném týmu) pořádané tehdy v ČR (vyjma na Ještěd) dokázal vyhrát.

V lednu roku 2011 si proto řekl, že už má na to odvážit se do Meccy nosičů, na Slovensko, do Vysokých Tater, na Sherpa rallye ze Starého Smokovce na Zbojnickou chatu. I přes sedmiměsíční pauzu způsobenou mikrotraumaty stehen ze zátěže se prakticky bez přípravy a s neustálou bolestí stehen tohoto 8km závodu s 920 metry převýšení zúčastnil a (byť s velkým sebezapřením), jej ze 43 mužů dokončil třináctý.

Tento impulz, když sám poznal, jaké je to být sportovně handicapovaný, ho přivedl k myšlence udělat další rok radost vozíčkářům, kterým splní jejich sen, že je vynesou na některý z tatranských vrcholů.

Uskutečnil tak nevídané projekty „Rysy 2013 jinak“, „Rysy 2014 jinak“, Lomnický štít (z Lomnického sedla; 2017) i výstup na Mont Blanc (2016) s názvem „Bez vozíku na střeše Evropy“.

Od té doby se každoročně umísťoval na předních místech nosičských závodů u nás i v zahraničí.

Zejména na Sněžce a Ještědu vytvořil nepočítaný počet rekordů. Na Slovensku, ve Vysokých Tatrách, na čtyřech závodech Nosičská stovka (100 kg z Hrebienku na Zámkovského chatu) i přes svůj pokročilý věk skončil třikrát 4. a jedenkrát 5.

V roce 2015, ve svých už 47 letech, pak všem jasně ukázal, že věk je jen číslo, a 31. ročník Sherpa rallye (na Chatu pod Borišovom ve Velké Fatře) dokázal s přehledem vyhrát.

O zimách roku 2008-09 až 2016-17 se zúčastnil v rámci závodu Lysacup celkem 109 běžeckých etap na Lysou horu, kde pak o 2 roky poté vzniklou váhovou kategorií 200 liber ovládal celých 5 let.

zdroj: archiv Zdenka Páčky, 2013 na vrcholu Rysů

Zdroj: www.dobryden.cz, www.lidovky.cz, www.idnes.cz

Devětadvacetkrát na Radhošť a zpět

Zuberský ultramaratonec Tomáš Štveřák během 43 hodin (6.-8.11.) zdolal 29x Radhošť. Celkové převýšení, které tak pokořil, činilo více než dvojnásobek nadmořské výšky Mt. Everestu, což se mu během v náročném terénu podařilo jako pátému člověku na světě.

Od pátečních večerních hodin do nedělního odpoledne zdolával trasu z Dolní Bečvy a zpět (dlouhou zhruba 6 km) průměrně za hodinu s několikaminutovými přestávkami.

Navíc měl tento heroický výkon charitativní podtext. Za každý překonaný výškový metr daroval vytrvalec 1 korunu devítiletému chlapci trpícímu vzácným syndromem. K tomu do připravené zapečetěné kasičky příznivci záměru pomoci druhým i fanoušci mladého sportovce darovali celkovou částku 92 299Kč. Pomáhat lze i nadále, více se dočtete na <https://www.pomocprokubu.cz/>.

zdroj: facebook Tomáš Štveřák

Jeho jméno jste mohli slyšet i ve spojitosti s výhrou zatím posledního ročníku závodu *Lysá hora 24 hodin* (otevřené mezinárodní Zimní mistrovství České republiky v horském maratonu jednotlivců), kdy za dobu závodu uběhl 155 km a nastoupal 11 500m.

zdroj: facebook Tomáš Štveřák

Zdroj: www.zlinsky.denik.cz, www.tvbeskyd.cz, www.seznamzpravy.cz

Napsáno na okraji

Taky jste někdy přemýšleli o tom, že si budete vést deník? Mít možnost si zapsat své dojmy na kus papíru mne nijakým způsobem nepřitahuje. Vždy jsem se takovým věcem bránil. Považoval jsem to za zbytečnou práci psát si něco tajně. Stejně to nikdy nikdo neocení, tak proč bych to měl vlastně dělat? Nevím, skutečně netuším, co se zapisuje do takových utajených deníčků. Ani si nepamatuji, že by si někdo z mých blízkých přátel deník kdy vedl. Tak se nemohu od nikoho inspirovat v tom, co má deník vlastně obsahovat. Možná něco o první lásce? Možná o přátelství? Zapsat něco o kamarádstvích, která překonají všechny nástrahy a nikdy se nerozpadnou. Něco o zradách, zkrátka o věcech, které k životu neodmyslitelně patří. Nebo se do deníku píše pár řádků o tom, jaké má člověk zrovna starosti? Co zrovna tíží jeho mysl a srdce? Třeba stránky deníku slouží jako místo, kam si může člověk stěžovat na život jen tak bez hlubšího obsahu a myšlenek. Prostě se jen vyvztekat. Já se ale vztekám málokdy, takže tento důvod pro mě ztrácí význam. Možná se do deníku zaznamenává jen, co člověk dělal - bez emocí - a pouze s daty a hodinami. Je to pak ale ještě zábava něco takového psát, natož číst? Jsem opravdu bezradný a nevím, co s tím. Jistě pokusy zapsat si jednotlivé události svého života jsem učinil již v dětství, ale nikdy to nedopadlo dobře. Rozhodně to nemělo parametry uspořádaného sdělení. Byl to spíš jeden velký chaotický text, který v konečném důsledku nedával vůbec žádný smysl, a tak jsem toho velmi rychle nechal. Přestalo mne to bavit. Potřebuji tedy vůbec deník, když ani nevím, jak ho vlastně psát? Ne, myslím, že ho opravdu nepotřebuji. Já mám totiž přece svůj měsíčník. Mám na mysli texty pro Obecní noviny z Trojanovic. Vždycky, když se na takový článek, který jsem opublikoval, podívám s určitým časovým odstupem, vybavím si téměř okamžitě, jakou jsem měl při psaní náladu a jak jsem se cítil. Mé texty mi připomínají jednotlivé události, které se odehrály nejen v mém životě, ale celkově ve společnosti. Mít tedy svůj měsíčník mi připadá mnohem více vzrušující než mít malý deníček, ke kterému se možná už nikdy nikdo nevrátí. Mít měsíčník je zkrátka bezva!

Matěj Fucyman

Vzpomínka na Evu Strnadlovou

Eva Strnadlová (roz. Rozehnalová) *6.1.1942 - †12.11.2020

Nebyla jen řadovou občankou obce Trojanovice, ale řadu let aktivně pomáhala díky svým znalostem českého jazyka s korekturou Obecních novin. Děkujeme, že jste tu byla i pro ostatní.

Obec Trojanovice

Vážená paní Evo, děkuji Vám, že jsem Vás mohla poznat. Dala jste mi svým laskavým přístupem k německému jazyku do života velmi mnoho. Já jsem brala Vaše hodiny jako noblesu. Díky Vám doteď hovořím německy. Díky za vše! Motto: „S pláčem přicházíme do tohoto života, s úsměvem bychom měli přijít do onoho“. Johan Nepomuk Nestory.

Bývalá žačka Dáša Kubová s kuchaři a číšníky ze školních let 1973 až 1976.

Učňovská knížka

Donesla se ke mně smutná zpráva, že zemřela paní učitelka Strnadlová, a tak tu sedím a v ruce držím omšelý sešitek s nápisem UČŇOVSKÁ KNÍŽKA, listy jsou zažloutlé a inkoust se rozpil. A není divu, tuto knížku jsem dostal před 55 lety. Na prvním listu dole vpravo je podpis třídního učitele Eva Rozehnalová a já před sebou vidím, jak nás ve staré Učňovské škole ve Frenštátě pod Radhoštěm vítá atraktivní slečna učitelka, které ještě pořádně nezaschl inkoust na jejich vlastních vysvědčeních, a my jsme byli její první třídou, kde se stala třídní. Ale hned od prvních okamžiků a od prvních slov, kterými nás vítala, jsme vytušili, že tady se snoubí laskavost s přísností, a pokud budeme my sami chtít, bude to dobrý další krok k dospělosti. Mimo třídnictví nás slečna učitelka učila český jazyk a němčinu.

Na další stránce knížky je také zajímavé jméno Drahomír Strnadl, který nás ve „druháku“ učil fyziku, a my jsme se stali svědky rodičů se vztahu mezi těmito mladými kantory a dočkali jsme se i toho, že ze slečny Rozehnalové se stala vážená paní Strnadlová.

Po ukončení Učňovské školy mě život na dlouhý čas zavál jinam, ale osud chtěl, že jsem se opět objevil v Beskydech, a to přímo v Trojanovicích, kde se z kantora Strnadla již stal starosta obce a paní učitelka učila pořád, jen teď už se škola přejmenovala na Střední odborné učiliště. A dokonce se stalo, že onemocněl učitel stolničení a já se sám ocitl na krátký čas za katedrou v této škole a z bývalé třídní se stala kolegyně. Tady jsem teprve plně docenil její skvělou povahu. Odpovědnost a laskavost, s jakou přistupovala k výuce a k samotným problémům jednotlivých žáků, byla pro ni typická.

Hodně mne paní učitelka naučila, a to nejen v lavici, ale i v dalším životě. Moc mě těší, že jsem měl tu čest být jejím žákem. Nezapomenu.

Ing. Jan Roháč

Pomoc občanům obce

Obec Trojanovice i nadále zajišťuje pomoc svým občanům, kteří se ocitli v nařízené karanténě, občanům covid pozitivním a dalším ohroženým skupinám, zejména seniorům, zdravotně postiženým, samoživitelům v nouzi, v tomto rozsahu:

- NÁKUP ZÁKLADNÍCH POTRAVIN
- NÁKUP HYGIENICKÝCH POTŘEB A DROGISTICKÉHO ZBOŽÍ
- VYZVEDNUTÍ A DONÁŠKA LÉKŮ

Nákup bude předán bezkontaktně před vchodové dveře. Služby jsou nabízeny těm, kteří nemají možnost zajistit si nákup. Nákup je plně hrazen ze strany objedávajícího. Vyúčtování a úhrada za nákup proběhne dle dohody na účet obce nebo po skončení karantény, nemoci či nouzového stavu na pokladně OÚ Trojanovice.

tel: 724 189 814

pondělí - neděle 8:00 - 18:00 hodin

Na stránkách obce www.trojanovice.cz v sekci koronavirus najdete aktuální vládní a hygienická nařízení tak, aby byla přehledně na jednom místě.

MS PAKT přichází s pomocí při změně zaměstnání

V rámci situace v letošním roce se Moravskoslezský kraj rozhodl podpořit obyvatele Moravskoslezského kraje při změně jejich zaměstnání. Projekt Moje místo v MSK má za cíl pomoci lidem při změně v jejich profesním životě a zároveň na-

jit řešení pro firmy, které své zaměstnance musí propustit nebo naopak mají zájem o nové pracovníky.

Projekt Moje místo v MSK je rozdělen na dvě stěžejní části, kdy první, tzv. profesní poradenství, je službou, kterou mohou bezplatně využít obyvatelé Moravskoslezského kraje pro získání kvalitní podpory při změně zaměstnání. Druhá část je určena pro firmy. Jedná se o produkt online aplikace pro firmy, tzv. matching, v jehož rozhraní mohou firmy sdílet nabídku, a nebo naopak poptávku po zaměstnancích.

Zaměstnanci, kteří jsou ohroženi ztrátou zaměstnání, uvažují o změně práce, či jsou již aktuálně nezaměstnaní, pak díky profesnímu poradenství budou mít možnost využít poradenských služeb online či osobně. Poradenství je přizpůsobeno na míru klienta s širokou škálou služeb. Může se jednat například o kariérové poradenství, pomoc při hledání a zprostředkování zaměstnání, přípravu na pracovní pohovor či konzultaci životopisu.

Cílem online aplikace pro firmy (Chytrý matching) je pak párování volných lidských kapacit firem a poptávky ze strany ostatních firem. Jednoduše řečeno, pokud jedna firma zaměstnance hledá a druhá nabízí, tato aplikace je jednoduše propojí na základě předem definovaných parametrů. Takto mohou firmy usnadnit zaměstnancům přechod do nového zaměstnání, a to již v průběhu výpovědní lhůty před registrací na Úřadu práce.

Betlémské světlo po třicáté

Je to opět tady. Ze skříní, sklepů a púd se vytahují lucerničky, oprašují, leští, upravují knoty, dolévá se lampový olej. Zkrátka přípravy na další rozvoz Betlémského světla po České republice jsou v plném proudu.

Letos je to již po třicáté, co brněnští skauti ze střediska Řehoře Mendla zajišťují organizaci rozvozu. Když v roce 1990 nastupovali skauti a skautky v Brně do vlaků s lucerničkami s Betlémským světlem, nikdo nedokázal odhadnout, jestli to není nejen poprvé, ale i naposledy. Kurýři tehdy s napětím vyhlíželi na každé zastávce, jestli tam na ně někdo čeká, jestli se informace o jejich cestě dostaly k lidem, jestli je ta informace zaujala a jestli budou ochotni si pro světlo na nádraží přijít. Jak vzpomíná jedna z prvních skautek, která se rozvozu zúčastnila již v tom roce 1990, sestra Hedvika Šebková: „Ty začátky byly hodně dobrodružné, pěkný adrenalin. To napětí, kde nás budou čekat na nádraží a kde jenom projedeme. Já jsem si vzala na starost trať Brno – Praha a čas v Praze jsem využívala k pravidelným každoročním návštěvám Jaroslava Foglara. Bylo to vždycky velmi příjemné setkání.“

Zpětné ohlasy po prvním ročníku přesvědčily organizátory, že tato akce má smysl, a připravil se další ročník – druhý, třetí atd. až je tu letos ten třicátý. Mezitím se akce pěkně rozrostla. Z původních 7 vlaků je letos již 62 vlaků, které přivezou Betlémské světlo na celkem 765 nádraží. Zde je namístě vyslovit velké uznání a poděkování Českým drahám, které nás celá ta léta podporovaly a umožňovaly za jasně dohodnutých pravidel převážet Betlémské světlo. Dnes již přibýlo na kolejích více přepravců a věříme, že spolupráce s nimi bude stejně úspěšná jako s Českými drahami, které stále zůstávají hlavním partnerem a přepravcem.

Když jsme u těch čísel – v loňském roce se konalo 569 místních akcí souvisejících s Betlémským světlem. A to jsou ty, které organizátoři místních akcí zveřejnili. Kolik se jich odehraje bez zveřejnění, těžko odhadnout.

Za ta léta se vystřídal při rozvozu Betlémského světla několik skautských generací, které naplňovaly základní myšlenku této akce, že radost druhým lze udělat i bez drahých dáreků a osobní kontakt je pro mnoho našich sousedů víc než jakýkoli dárek.

A mezi kurýry se již začínají objevovat děti kurýrů ze začátku devadesátých let. Je hezké sledovat, jak se služba pro Betlémské světlo přeměňuje v rodinné tradice.

Vzhledem k současnému vývoji epidemie proběhne v sobotu 12. prosince 2020 místo mezinárodního setkání skautských delegací

v Rakousku online stream z ekumenické bohoslužby v Salzburgu. Vlastní předávání plamínku BS proběhne na hranicích sousedících států, které jej následně předají na dalších hranicích svým sousedům.

Následující sobotu, 19. prosince 2020, proběhne, pokud to situace dovolí, rozvoz Betlémského světla po republice.

Příjezd Betlémského světla do Frenštátu p.R.:

Sp 1783 Radhošť 7: 45 Brno hl.n. - 10:35 Frenštát p.R.

Doufáme, že epidemiologická situace v prosinci dovolí průběh rozvozu Betlémského světla i místních akcí. Samozřejmě se ale budeme snažit v co největší míře respektovat nařízení pro omezení šíření nákazy.

Ve Frenštátě pod Radhoštěm a v Trojanovicích si v dalších dnech můžete zapálit Betlémské světlo na těchto místech:

Cykloport Prašivka, Bezručova 1984

telefon: 777 651 516

pondělí 21.12.– středa 23. 12. v době 9:00 – 12:00, 13:00 – 17:00

Milena Mužíková, Trojanovice pod Javorníkem 698

telefon: 737 637 029

pondělí 21.12. – středa 23. 12. v době 10:00 – 18:00

Informační centrum OÚ Trojanovice

telefon: 556 835 022

pondělí 21.12. v době od 9:30 do 17:00

úterý 22.12. v době od 8:00 do 15:00

středa 23.12. v době od 8:00 do 12:00

Vzhledem ke stávající situaci

- na níže uvedených institucích sledujte jejich webové stránky a předem se informujte:

Turistické informační centrum Frenštát pod Radhoštěm

telefon: 556 836 916, 725 947 890

www stránky: www.frenstat.info

Římskokatolická farnost Frenštát pod Radhoštěm, kostel sv. Martina (dolní kostel)

www stránky: www.farnostfrenstat.cz

Milena Mužíková

Odstranění a okleštění stromů a jiných porostů

Ve smyslu ustanovení § 25 odst. 3 písm. g) zákona č. 458/2000 Sb. (energetický zákon), v platném znění, vyzýváme tímto upozorněním vlastníky a uživatele nemovitostí, přes něž vede nadzemní elektrické vedení nebo na něž zasahuje ochranné pásmo, k pravidelnému odstraňování a oklešťování stromů a jiných porostů ohrožujících bezpečně a spolehlivě provozování zařízení distribuční soustavy v majetku společnosti ČEZ Distribuce, a. s., jakožto provozovatele distribuční soustavy.

V ochranném pásmu nadzemního vedení je zakázáno nechávat růst porosty nad výšku 3 m. Ochranné pásmo nadzemního vedení je souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými po obou stranách vedení ve vodorovné vzdálenosti měřené kolmo na vedení.

Odstraňování a oklešťování stromů a jiných porostů se provádí v období vegetačního klidu a dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Pokud vlastník či uživatel pozemku neodstraní stromů a jiné porosty ani po předchozím upozornění a stanovení rozsahu, má provozovatel distribuční soustavy právo odstraňovat a oklešťovat stromů a jiné porosty, provádět likvidaci odstraněného a okleštěného stromů a jiných porostů ohrožujících bezpečně a spolehlivě provozování zařízení distribuční soustavy.

Technický úsek zaměstnanců obce Trojanovice žádá vlastníky nebo uživatele pozemků sousedících s komunikacemi v obci o provedení ořezu stromů a keřů, které zasahují do komunikací. Tímto předejdete omezení dopravní obslužnosti a usnadníte zimní údržbu komunikací.

Napadení a potopení německé nákladní lodi v Biskajském zálivu

Tento příběh spojený s 2. světovou válkou a našimi letci RAF se odehrál **27. prosince 1943** ve vlnách severního Atlantiku. Potopení německé ozbrojené obchodní lodi Alsterufer představovalo největší jednorázový úder, který čs. letectvo ve 2. světové válce zasadilo válečné mašinérii nacistické Třetí říše.

Pro německé válečné hospodářství, trpící nedostatkem některých druhů strategicky významných surovin, měl neobyčejný význam jejich dovoz z Dálného východu, především ze spojeneckého Japonska a jím okupovaných území, např. ze Singapuru, Dairenu (Port Arthur, dnešní Dalian v Číně), či Batávie (dnešní Jakarta v Indonésii). Do Německa, respektive do jím ovládaných západofrancouzských přístavů, vozily lodě úzkoprofilové komodity - kaučuk, jutu, tuky, chinin a vzácné kovy jako wolfram, cín, molybden aj. Opačným směrem pak do Japonska směřovaly jemné přístroje, přesné strojní součástky, optika, výrobní plány či vzorové zbraně či přímo jejich prototypy (m.j. letadel) apod.

Uvádí se, že kromě wolframu (300 tun), vezl Alsterufer ještě další úzkoprofilové komodity, konkrétně především cín (200 tun) a kaučuk. Celkem 300 tun wolframových koncentrátů loď naložila v Kschongu (jižně od Bangkoku), 200 tun cínových ingotů v Singapuru a surový kaučuk (dokumenty neuvádí jeho celkovou hmotnost) v obou těchto přístavech. Množství přiváženého wolframu by stačilo na půlroční produkci výroby ušlechtilé oceli v Německu.

Loď plula z Asie za přísného utajení. Dodržovala rádiové ticho, ale britská Admiralita díky prolomení šifry Enigma a čtení zpráv Kriegsmarine (= německé válečné námořnictvo) o plavbě věděla. Ale Atlantik je rozlehlý a najít v něm plavidlo je pověstné hledání jehly v kupce sena. Ale Britové měli štěstí, 27. prosince spatřila osádka létajícího člunu Sunderland časně ráno plavidlo a oznámila jeho

Alsterufer těsně po zásahu bombami vyfocen z paluby Liberatora

Československá osádka Liberatoru Gr.MK.V B2796 (H), která potopila Alsterufer. Zleva Sgt Štefan Fonta (palubní střelec), F/Sgt Ivan O. Schwarz (horní střelec), F/Sgt Jindřich H. L. Hahn (radiový operátor), F/Sgt Marcel Ludikar (radiotelegrafista), P/O Oldřich Doležal (kapitán a první pilot), F/O Zdeněk Hanuš (navigátor a bombometčík), Sgt Robert Procházka (druhý pilot) a W/O Josef Kosek (boční střelec).

* 1923 Bratislava + 2018 Londýn

Při 70. výročí potopení Alsterufer, převzal poslední žijící člen osádky F/Sgt Ivan Otto Schwarz, na ČS ambasádě v Londýně, ilustraci Pavla Rampíra

polohu.

K dalšímu pátrání vzletá také šest letounů Liberator naší 311. československé bombardovací peruti RAF (Bomber Squadron, Czech). Byly to těžké čtyřmotorové stroje, vyráběné v USA a dodávané také do Anglie. Ta je používala u Coastal Command (=Velitelství pobřežního letectva) v boji proti ponorkám a lodím Kriegsmarine. Díky extrémnímu doletu, kdy vydržel ve vzduchu až čtrnáct hodin, zvrátil v boji proti ponorkám bitvu o Atlantik v prospěch Spojenců. Musíme si uvědomit, že do Británie a Sovětského svazu pluly konvoje nákladních lodí přivázející z USA zbraně, munici, ale hlavně suroviny, potraviny, obilí, zdravotní materiál, který SSSR a GB nutně potřebovaly. Zpočátku ponorky Kriegsmarine strašlivě vítězily, ale díky USA obrovsky narostl počet bojových lodí a letadel, které nakonec německé ponorky zatlačily do kouta. Naši letci létali nejdříve na letounu Wellington, který byl dvoumotorový, menší a jednodušší. V létě 1943 prošli tříměsíčním výcvikem na B-24 Liberator na Azorských ostrovech. Nás nejvíce zajímá stroj sériového čísla BZ796 a označení „H“ pod velením P/O (asi jako náš kapitán) Oldřicha Doležala, rodáka z Moravské Ostřavy. Vzletli v 10:16 hod. z letiště Beauvieu na patrole s cílem - najít Alsterufer! Je 15:35 hod., když palubní radiolokátor letounu ve výšce 3000 stop (1000 metrů) nad hladinou vln prosincového nepřátelského Atlantiku zaznamenal námořní cíl. „Operátor radaru skiperovi, kontakt, kurz 260 st, vzdálenost šesti nautických mil“ (deseti kilometrů), hlásí F/Sgt. Jindřich Heinz Lothar Hahn, pocházející z Vídně, a vede velitele k lodi. Ano, je to Alsterufer!

Liberator je vyzbrojen na přídí osmi rakety RP a dvěma bombami 250 a 500 liber v pumovnici. Toto letadlo mohlo nést až 8000 liber (4000 kg) bomb, ale mise byly velice dlouhé a bylo nutno mít

maximální množství paliva, což omezuje bojový náklad. Dále pro svoji obranu a podporu útoků na plavidla má pět střelišť celkem pro osm kulometů ráže 0.5 palce (12.7mm). Nejobtížnější bylo správně zaměřit a vystřelit rakety RP. V té době byly neřízené a mířit se muselo celým letounem, což s čtyřmotorovým bombardérem je opravdu náročný úkol. Nesmírně důležitý byl také radar H2s, který byl na spodku trupu, na místě původního střeliště. Britové se velice věnovali vývoji této techniky, pomohla jim vyhrát bitvu o Anglii a také bitvu o Atlantik.

Útok byl veden přímo z kurzu pod úhlem 15 st, první rakety vystřeleny ze vzdálenosti 800 stop (300m), další z 600 stop (200m) a nejméně pět raket zasahuje nástavby, protiletadlový kanon.... Posádka lodi se zuřivě brání, střílí z děla ráže 105 mm a z kulometů. F/O (poručík) Zdeněk Hanuš navigátor/bombometčík vede neohrožený a přesný útok a z výše 600 stop zasahuje oběma bombami nákladový prostor! Alsterufer hoří a umlká protiletadlová palba. Celý útok trval jen asi 35 vteřin a nákladní loď je odsouzena k zániku. Oldřich Doležal ještě bojiště obletí a radiotelegrafista F/ Sgt (praporčík) Marcel Ludikar odesílá zprávu o útoku, poloze lodi a stavu jejího nákladu v plamenech a fotografuje. Vzhledem k poškození pravého vnitřního motoru střelbou a docházejícímu palivu se Liberator obrací k domovu. Asi hodinu po útoku Ludikar zachytil zprávu z letadla, které hlásilo, že posádka opustila loď ve čtyřech záchranných člunech. Zpráva o úspěšném útoku byla také přijata 311. Sqn. v Beaulieu a okamžitě byly zahájeny přípravy k oslavě. Na nepohyblivý Alsterufer potom ještě zaútočily dva letouny Halifax, ale to již se plavidlo převrátilo a potopilo. Posádku přeživších 74 mužů o několik hodin později vzaly do zajetí korvety (protiponorkové lodě) HMCS Edmunson, HMCS Camrose a HMCS Snowbery Královského námořnictva.

Když Liberator "H" v 21:50 hod. přistál na základně Beaulieu, na osádku u letounu čekal velitel 311. perutě, W/C (plukovník) Vladimír Nedvěd s kolegy, pozemním a ostatním personálem letecké základny, aby je přivítal. Hlídka trvala 11hod. 34min., v délce trati 1800 námořních mil (3240 km) - na suchozemce docela parádní výkon! Admiralita si akce velice vážila, a tak v lednu 1944 veliteli letounu P/O Oldřichu Doležalovi a bombometčíkovi F/O Zdeňkovi Hanušovi bylo uděleno nejvyšší vyznamenání pro důstojníky DFC (Letecký záslužný kříž).

Oldřich, Tom a Květa - 1956, Libia
P/O Oldřich Doležal (* 01.03.1912 Ostrava - † 28.11. 1983 Etchinghill)

Po válce se naši letci z RAF vrátili pro obstrukce ze strany Sovětské armády, která byla na našem území, až v srpnu 1945. Sice si užili své hvězdné hodiny, ale nastupující komunistická diktatura nepotřebovala hrdiny ze západu. Byli vyhazováni z armády, perzekuováni soudně, zavíráni do vězení za zcela smyšlené činy. Někteří ve vězení zemřeli utýráni bolševickými dozorcí.

Přichází další akce Oldřicha Doležela, úlet na Západ.

„Bylo jenom otázkou času, kdy StB zabouchá na naše dveře a tatínka si odvede. Otec se netajil svými silně prozápadními postoji a nepodporoval nový komunistický režim. Dokonce tehdy dostal tip, že jeho jméno figuruje na seznamu bývalých příslušníků RAF, kteří mají být zatčeni,“ popisuje na základě vyprávění svých rodičů syn Tom Doležal realitu posledních týdnů před spektakulárním útekem. Oldřich, tehdy pilot ČS Aerolinií, oslovil i své kolegy, letce z RAF. Aby mohli odletět také rodinní příslušníci, naplánovali, že odletí tři Dakoty (tehdejší dopravní letouny) ze tří různých letišť - Ostrava, Bratislava a Praha. Rodiny vždy letěly v letounu, který nepilotoval jejich člen rodiny. Práskači StB byli všude a bylo by to podezřelé. Celý majetek zanechali doma. Oldřich si vzal pouze své palubní deníky ze služby v RAF a vyznamenání DFC. Přichází 24. březen 1950 a realizuje se naplánovaná akce. Tři stroje DC-3 Dakota přistávají v Německu v Erdingu na letišti USAF amerického vojenského letectva. Kromě československých válečných letců a jejich rodin se 24. března 1950 dostala na svobodu třeba maminka krasobruslařské mistryně světa Áji Vrzáňové, která čerstvě totalitní Československo opustila. Z 85 lidí na palubě (70 cestujících a 15 členů posádek) jich na Západě zůstalo 27. „Erding Escape“ měl

velký ohlas. U nás letci dostali v nepřítomnosti trest smrti, ostatní vysoké tresty. Ve svobodném světě byl čin pochopen jako nezbytný.

Rodina Doležalových se přestěhovala do Londýna, kde potom Oldřich začal létat jako dopravní pilot. Už nikdy svoji vlast, za kterou mnohokrát nasazoval život, neviděl a zemřel v Etchinghill, Kent. Je pochován na Československém vojenském hřbitově v Brookwood.

S jeho synem Tomem Doležalem (v době akce měl 1 rok) jsem se seznámil na leteckých akcích v Anglii. Po roce 1989 navštěvuje pravidelně republiku a propaguje

historii našich letců, kteří sloužili v RAF.

Pavel Rampíř

mapa „Erding Escape“

S Tomem Doležalem, za námi Liberator

Tříkrálová sbírka

Jedno je jisté – Tříkrálová sbírka bude, koleda se uskuteční. Jen se ještě neví, v jaké podobě.

I Tři králové totiž musí počítat s možností, že epidemiologická situace neumožní setkání koledníků s dárci tváří v tvář.

Ve hře jsou momentálně tři scénáře. Ten optimistický počítá s uvolněním všech restrikcí a klasickou tříkrálovou koledou v období od 1. do 14. ledna 2021. Realističtější se však v současné chvíli jeví koleda s omezeními, při níž budou dodržena všechna nařízení. Charity na všech úrovních jsou v kontaktu s příslušnými hygienickými stanicemi, aby byly stoprocentně připravené neriskovat zdraví svých přispěvatelů a dobrovolníků.

„Jen velmi neradi bychom koledovali pouze virtuálně, protože osobní setkávání je jedním z pilířů sbírky. Přesto se i na tuto variantu pilně chystáme,“ říká hlavní koordinátorka Gabriela Víšová. **Všechny přípravy a varianty koledy však mají jedno společné – ani tentokrát se neobejdou bez armády dobrovolníků a štědrosti dárců.** Cíl sbírky i motto sbírky totiž zůstávají stejné – hlavní je pomoc lidem v nouzi a pomáhá každá koruna. Pracovníci Charity mají s dodržováním přísných hygienických pravidel zkušenosti ze sociálních i zdravotních služeb, a proto věří, že se jim povede je dodržet i při koledování.

zdroj: <https://www.trikralovasbirka.cz/novinky/trikralova-koleda-zazni/>

V letošním roce se podařilo s Tříkrálovou sbírkou obejít velkou část Trojanovic. Na tento úspěch bych chtěla příští rok opět navázat, a pokud nastavená pravidla sbírky s koledníky umožní, pak se každá pomocná ruka bude hodit. Uvítám zájem jak malých, tak i velkých koledníků. Osvědčilo se víkendové koledování a koledování v odpoledních hodinách, kdy jsme vycházeli s dětmi ještě za světla.

Případní zájemci se mohou hlásit na e-mail mistostarosta@trojanovice.cz. Děkuji všem, kteří pomáhají s organizací, i přispěvatelům, kteří si tříkrálovou koledu vyslechli.

I v příštím roce bude jedna z pokladniček umístěna na podatelně OÚ Trojanovice po celou dobu probíhající sbírky.

Ivana Vrtalová

Živý betlém pod Javorníkem

Bylo již tradicí, že se před Vánoci sešli lidé u živého betlému, aby si připomněli, proč slavíme Vánoce, poslechli si koledy a odnesli si štěstíčko na jedlové větvičce nebo také Betlémské světlo. Letošní rok je ale úplně jiný než roky, na které máme jistě hezčí vzpomínky. Nikdo dnes neví, jaká vládní nařízení budou platit zítra, natož tak za měsíc. Proto jsme se rozhodli nic neslibovat a živý betlém předem neorganizovat, protože není nic smutnějšího než zklamání z nenaplněného očekávání. Pokud ovšem bude alespoň malá šance akci uspořádat, dáme vám to vědět!

Zuzana Školeková

foto: archiv OÚ Trojanovice

Muzeum ve Frenštátě p. R. – výstavy a programy

KARLA STIBORKOVÁ - METAMORFÓZY

Výstava obrazů Karly Stiborkové.

Výstava potrvá od 13. listopadu 2020 do 15. února 2021.

Výstavní síň Muzea ve Frenštátě pod Radhoštěm.

TEN VÁNOČNÍ ČAS DOČKALI ZME ZAS

Interaktivní program pro žáky MŠ a ZŠ.

Žáci se interaktivní formou seznámí s tím, jak v minulosti prožívali lidé předvánoční období a vánoční svátky, v rámci programu si vyrobí drobný vánoční dárek.

30. listopadu - 21. prosince 2020

Vstupné: 30,- Kč

Účast na programu rezervujte na
tel. 553034040

e-mail: martin.trubac@muzeumnj.cz

Otevírací doba:

úterý - pátek 9.00 – 12.00, 13.00 – 16.00

neděle 9.00 – 12.00, 13.00 – 16.00

pondělí a sobota zavřeno

www.muzeum-frenstat.cz

V souvislosti s nařízením vlády ČR ze dne 8. 10. 2020 jsou všechny pobočky Muzea Novojičinska od pondělí 12. 10. 2020 zcela uzavřeny veřejnosti. Do odvolání jsou rovněž zrušeny všechny plánované akce. Sledujte prosím aktuální informace na: www.muzeum-frenstat.cz

Pozvánka

Zveme všechny občany
na 14. zasedání Zastupitelstva obce Trojanovice,
které se koná **14. prosince 2020**
v 18.00 hodin v sále Hotelu Beskyd.

**Změna místa oproti původnímu rozpisu z důvodu
doporučených koronavirových opatření*

Zimní údržba místních komunikací

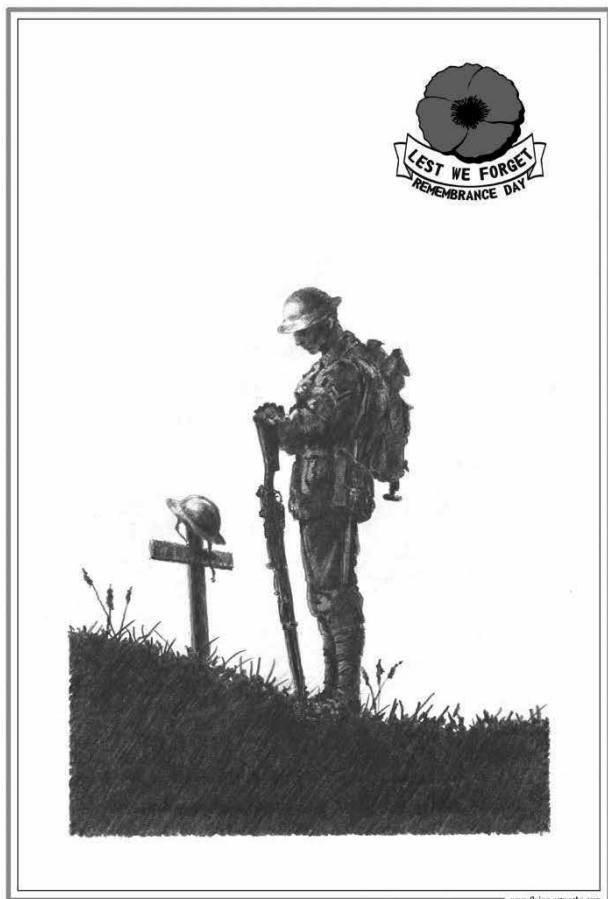
Zvláště v zimním období při odklizení sněhu komplikují vozidla zaparkovaná na okraji vozovky údržbu místních komunikací. Takto zaparkovaná auta snižují nejen průjezdný profil cesty, ale také se zvyšuje riziko škod na zaparkovaném vozidle a snižuje kvalita údržby.

Ža vstřícnost děkují pracovníci technického úseku

11.11. Den válečných veteránů

Svátek u nás dlouho neslavený a neznámý. Vznikl z popudu Britů, kteří měli třetí největší ztráty za Velké války, jak naši předci pojmenovali válku 1914-1918. Ten den bylo podepsáno příměří na západní frontě, která začínala pobřežím Belgie a končila u hranic Švýcarska. Bylo to nejdůležitější a nejstrašlivější bojiště tohoto střetnutí, kde padly miliony vojáků obou stran. Symbolem svátku se stal květ vlničího máku, o kterém píše báseň kanadského lékaře a básníka, podplukovníka Johna McCrae. Mák kvetl všude tam, kde se na nezoraných polích bojovalo. Bohužel naši pradědové bojovali na straně Rakouska - Uherska, které se stalo stranou poraženou, a tento den se jaksi neslavil ani za První republiky. Neslavil se ani v Rusku, neb nejdříve toto bylo spojencem Anglie a Francie a statečně vzdorovalo Německu a R-U. Ale bolševici udělali revoluci a podepsali potupný brest- litevský mír v březnu 1918. Poté si bojovali doma za občanské války Rudých proti Bílým.... Milion německých vojáků bylo přesunuto na západní frontu a další jednotky R-U do Itálie. Tato zrada téměř učinila vítězem Německo, ale do Evropy již přijíždějí jednotky USA a podrží hroutící se frontu.

Od té doby byly další války a květ vlničího máku a báseň se staly navždy představitelem a zároveň otázkou - umíme se poučit jako lidstvo z naší minulosti ?

Kresba Pavel Rampír **Na flanderských polích**

Ve Flandrech rozkvétají máky,
tam, kde řad hrobů křivolaký
nás hlídá; a vysoko v dáli
snad skřivani se rozzpívali,
však děla přehlušují ptáky.

Jsme Mrtví. Avšak ještě včera,
než jitro přešlo do večera,
my lásku znali a teď spíme
na polích flanderských.

Vy buďte ti, kdo v boj se dají,
když z rukou našich upadají
pochodně; zas zdvihněte je výš,
zradíte-li, pak neuhlídá kříž
náš klid,
ač máky rozkvétají
na polích flanderských.

John McCrae

Tuhle fotografii jsem vyfotila v 11hod. 11.listopadu. Datum a čas je prý stejný jako při podpisu příměří na konci první světové války. Tuto událost jsme zrovna probírali v hodině vlastivědy při distanční výuce. První světovou válku připomíná pomník před školou, na kterém jsou vypsána jména obětí této války. Ve školním videu, které popisovalo boje mezi státy Dohody a Trojspolku, byl

i jeden příběh, který sice netrval dlouho v porovnání s válkou, ale byl světlým okamžikem, ve kterém vojáci přestali bojovat. Na Vánoce v roce 1914 se přestalo na několik dní střílet. Byla zima, vojáci v zákopech si u kamínek ohřívali ruce, když v tom si skupina německých vojáků začala zpívat Tichou noc. K nim se přidali vojáci z druhé strany a začali zpívat tu stejnou písničku svými slovy. Nakonec tisíce vojáků vylezlo ze zákopů a setkalo se uprostřed a přáli si k Vánocům, dokonce si kopali s míčem. Během války se to už nikdy neopakovalo, protože se velitelé báli, že by při tom mohli vojáci zjistit, že se přece nemusejí zabíjet.

Alžběta Pařenicová, žákyně 5.třídy

Revoluce

Období od srpna 1988 do srpna 1989 jsem trávil na vojně v Martině a hodně mě překvapilo, jaká opatření byla zavedena v době významných svátků, např. zrušení vycházek a opuštěků 28. října, kdy byla celá kasárna blízka válečnému ohrožení. Zdálo se, že se režim bojí. Byla to pro nás doba napjatého očekávání. Pak jsem nastoupil do školy a překvapilo mě „politické školení“ podobné tomu na vojně. Sdělovací prostředky se držely bokem dění, o zajímavých tématech se mluvilo v rádiu v Mikrofóru, v televizi v Televizním klubu mladých s Janem Valou a Otou Štajfem, velký zájem byl o časopis Mladý svět. Informace o průvodu z Albertova mi prozradilo tranzistorové rádio 17. listopadu v podvečer, kdy jedna zahraniční rušená (praskající a šumící) rozhlasová stanice o tomto přímo referovala. Zmínila i jednotky, které přehradily Národní třídu. Bylo jasné, že přišel čas zlomu. Na změny ve společnosti reagovala s menším zpožděním i média, rozhlas byl rychlejší než televize. K informovanosti přispíval i tisk, Mladá fronta byla jasnou jedničkou. Jeden den přinesla na titulní stránce fotografii z demonstrací, jen ve vydání pro severní Moravu byla fotka jiná, dělníci obhlíželi výrobek v továrně. Druhý den jsme se fotky dočkali i my na severu. Dodnes si vzpomínám, jak se měnila společnost, připadalo mi to jako v pohádce o Šípkové Růžence. Princ políbil princeznu a celé království se probudilo. Byla to úžasná atmosféra, lidé se zajímali o věci kolem sebe a také se o věcech mluvilo. Lidem pod Radhoštěm vadily doly, sovětsí vojáci, na škole v Trojanovicích chyběl nápis Jubilejní škola prezidenta Masaryka, u Beskydu skříňka, kde by se vyvěšovala smuteční oznámení. Vzniklo Občanské fórum a společnost se rychle měnila. Byla to doba nadšení, plánů a očekávání. Podobná atmosféra se pak vrátila ještě jednou – olympiáda v Naganu dokázala zvednout celý národ.

Petr Ondryáš

Naši jubilanti

V měsíci prosinci oslaví svá životní jubilea tyto občane:

Božena Baránková	91 let
Věra Šrubařová	85 let
Antonín Škrbel	80 let
Anna Rašková	80 let
Marta Pečivová	80 let
Milada Maralíková	80 let
Jarmila Maková	75 let
Jiří Gliwitzky	70 let

Všem jubilantům srdečně gratulujeme.

V Obecních novinách zveřejňujeme životní jubilea občanů dožívajících se 70, 75, 80, 85, 90 let a následný každý rok po devadesátých narozeninách. Pokud si nepřejete být uveřejněni, prosíme o sdělení této informace v kanceláři evidence obyvatel, na tel. čísle 556 835 023 nebo na email evidence@trojanovice.cz.

Z naší farnosti

Milí čtenáři našeho zpravodaje, když se blížíme k nějaké obci nebo městu, první, co se ukáže našim očím, je v dřívější většině kostelní věž. Není tomu jinak ani u nás. Kdokoli by přijížděl do Frenštátu, hned si „musí“ všimnout věží, dokonce dvou, našich krásných kostelů. Však vždy jsou to spolu s radnicí takové dvě dominanty každé obce.

A dnes už klidně mohu napsat „krásných“, protože se nám letos konečně podařilo uskutečnit reklamaci ohledně fasády „Horního neboli Trojanovického kostela“ sv. Jana Křtitele a také začít s opravou „Dolního kostela“ zasvěceného sv. Martinu. Tam jsme sice teprve v půlce cesty, ale nejdůležitější je, že se s opravou začalo.

Vše to bylo a je ale možné jen s pomocí obce, protože sami bychom to bohužel nedokázali uskutečnit. Moc si toho všichni vážíme a děkujeme. Tím spíše, že to není samozřejmost. Sami víte, jak ta spolupráce obec-fara dříve vypadala (myslím tak obecně) a někde vypadá i dnes (mám i takové zkušenosti). Bohu díky, zde je to normální. A nejedná se jen o tu finanční stránku, ale hlavně o ty lidské vztahy, o čem jsme se mohli přesvědčit třeba u oslav 300 let od vzniku sochy Panny Marie na Bystrém.

Vím, že jste byli zvyklí přijet do Horního kostela na půlnoční mši sv. Letos to nejspíše nebude možné, aby se všichni zájemci zúčastnili této mše sv. z důvodu omezení počtu lidí na bohoslužbách. Ale jakmile se to všechno zase vrátí do normálního režimu, na který jsme si zvykli, těším se na Vás v našich kostelích.

Do doby adventní všem Vám přeji hodně pokoje a důvěry.

S modlitbou a pozhěním!

P. Mariusz Banaszczyk, farář

Vzhledem k omezení počtu možných účastníků na půlnoční mši Obec Trojanovice letos nevypraví tradiční autobus, který zájemce dopravil do kostela a zpět.

Provoz služeb v obci v období vánočních svátků

OBECNÍ ÚŘAD a SBĚRNÝ DVŮR

Ve dnech 22.12.2020 – 1.1.2021 bude obecní úřad z důvodu svátků a čerpání dovolené uzavřen.

Pokladna OÚ bude otevřena od pondělí 11.1.2021.

Poslední provozní den sběrného dvora v tomto roce bude ve středu 23.12.2020, znovu otevřen bude od středy 6.1.2021.

Pytlový sběr

V příštím roce bude opět od poplatku za odpady odečten finanční bonus za vytříděný odpad roku 2020. Do tohoto bonusu budou započteny ještě pytle s plasty a nápojovými kartóny a balíky papíru dovezené do sběrného dvora **do středy 16. prosince**, po tomto datu již bude tvořen finanční bonus roku 2021.

Připomínáme, že odpady v pytlích musí být čisté, sešlápnuté, v opačném případě nebude finanční bonus příznán.

Monika Ondryášová

Prodej elektronických dálničních známek

Co je elektronická dálniční známka?

Elektronická dálniční známka zcela nahradí doposud používané papírové dálniční kupóny. Bude vázaná na konkrétní SPZ. Bude fungovat na principu video kontroly SPZ. Policie ČR a Celní správa ČR budou mít k dispozici technologii, pomocí které ihned získají přehled, zda má konkrétní vozidlo platnou elektronickou dálniční známku, nebo je od povinnosti ji mít osvobozeno.

Odkdy platí?

Z papírových na elektronické dálniční známky se přechází přesně 1. 1. 2021. Nepřijedete však o možnost nákupu praktického dárku k Vánocům v podobě elektronické dálniční známky. Zakoupit ji můžete i na Poště Partner Trojanovice od prosince 2020.

Platnost papírových dálničních kupónů pro rok 2020 bude končit tradičně 31. 1. 2021, novou elektronickou dálniční známku tak budou muset řidiči mít od 1. 2. 2021. K dispozici budou jako doposud tři druhy – roční, třicetidenní a desetidenní.

Dobrá zpráva je, že cena zůstává stejná jako doposud.

Časová flexibilita

Zásadní změna, kterou el. dálniční známky přinesou, bude u roční varianty, kdy si budete moci nově zvolit, který den začne platit. Od zvoleného počátku platnosti bude poté el. dálniční známka platit přesně rok. U všech tří druhů el. dálničních známek také bude možné odložit platnost až o tři měsíce, počítáno ode dne nákupu.

Věra Raiskubová

Ve dnech od 24.12.2020 – 31.12.2020 bude pošta Partner Trojanovice zcela uzavřena

Dne 23.12.2020 bude provoz pošty omezen od 8:00 – 12:00 hod. Nevyzvednuté zásilky a důchody budou převezeny na poštu Frenštát p. R. a od 16:00 h – 18:00 h bude možné zásilky ve Frenštátě p. R. ještě vyzvedávat.

1.1.2021 – zavřeno (státní svátek)

Během uzavření pošty Trojanovice budou poštovní služby zajištěny na poště nám. Míru 22, 744 01 Frenštát p.R., dle jejich otevírací doby.

Dne 4.1.2021 od 10 hod. bude opět možné vyzvedávat oznámené zásilky ze dne 31.12.2020 na poště Partner Trojanovice.

Děkujeme za pochopení, Pošta Partner Trojanovice

Reklama a inzerce

Masérna Chvilé pohody
nabízí dárkové poukazy k zakoupení v masérně
dne 11.12 od 7:30 do 18 hodin.
Možnost platby kartou nebo benefit plus.

TEL. 731 457 997
JANAKONAROVA@SEZNAM.CZ
WWW.MASAZETROJANOVICE.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/MASAZETROJANOVICE

cyklosport
prošívka

+420 777 651 516 Bezručova 1984
praskam@email.cz Frenštát pod Radhoštěm
www.cmpsport.cz 744 01

Za zvýšených
hygienických podmínek
Posezónní **ZVÝHODNĚNÝ**
SERVIS zahájen!

FČIL SERVIS!

AKCE platí od 1.11.2020
servisní práce -20% použitý materiál -10%
konec akce 31.1.2021

BOSCH
SHIMANO
SERVICE CENTER
eBike Expert

FyziOfren
ambulance fyzioterapie

Ambulance fyzioterapie **FyziOfren**
Kateřina Kusová

registrovaný fyzioterapeut s 24 letou praxí

od 1. 10. 2020 v prodeji
VÁNOČNÍ DÁRKOVÉ POUKAZY

Prevence a terapie poruch pohybového aparátu

S čím Vám můžeme pomoci:

- Bolesti páteře, kloubů, hlavy, migrény
- Pooperační a poúrazové stavy
- Vertebrogenní onemocnění (kořenové syndromy páteře)
- Vadné držení těla, skoliózy
- Ploché nohy, bolesti chodidel, bolesti Achillovy šlachy
- Prevence vzniku onemocnění páteře, vzniku bolestí
- Poradenství - ergonomie domácího a pracovního prostředí

Dále nabízíme: klasické a aroma masáže • reflexní masáž plosky nohy • kineziotaping • elektroléčbu • infra-lampu • léčba funkcí sterility metodou Mojžíšové • Dornova metoda • Breussova masáž

Záhuní 1034, Frenštát pod R. | e-mail: kusova@fyziOfren.cz
Mobil: 605 366 936 | www.fyziOfren.cz

SKAPKATRANS

AUTODOPRAVA STĚHOVÁNÍ PŮJČOVNA

WWW.SKAPKATRANS.CZ +420 734 551 554

SERVIS PRO VÁŠ
DOMOV

tel: **723 827 617**

servismlynar@seznam.cz

Provoz knihovny

Obecní knihovna vzhledem k současnému systému neumožňuje přímé objednávání knih a jejich rezervaci tak, jak by bylo potřebné pro výdej knih ve stupni 4 systému PES. Na znovuotevření se připravujeme při dosažení stupně 3, tedy nejdříve od 15.12.2020. Podmínkou budou 2metrové rozestupy a plocha 15m2 na jednoho občana.

Miroslava Kubelková

Prosinec 2020

Hrátky s vyjmenovanými slovy

Školu máme sice zavřenou, ale paní učitelky ani děti nelení. Čtvrťáci si opakují vyjmenovaná slova a během distanční výuky s nimi vymýšleli příběhy. Naprostá většina z nich si zaslouží velkou jedničku! Jsem na ně opravdu pyšná. Říká se, že v každém dítěti dřímá kreativita. Naši čtvrťáci disponují opravdu velkými kusy. Jak se jim příběhy povedly, milí čtenáři, můžete posoudit sami.

Mgr. Nikola Reková

Byla temná, mrazivá noc. Všude v lese seděli výři. Najednou se začalo blýskat, když vtom se z pýru vyplazil slepýš a zasyčel: „Sssssss!“ Já jsem se lekl a běžel, když vtom jsem klopytl a bouchl se o pařez. Zvedl jsem se a pak mě ve vteřině sežral sýček, protože jsem myš.

Toník Dobiáš

Táta a jeho syn jsou obyvatelé Litomyšle, kde mají hezké obydlí. Dnes je sychravo, tak pozorují na stromě síkoru a na zemi sysla, jak slyší zrní. Potom dostali oba hlad, tak se dosyta nasýtili sýrem a kousek nechali myšce.

Alex Christodulos

Brzy budou Vánoce a já se těším, až si v bytě nazdobíme stromeček. Nebývá moc vysoký, protože máme malý byt. Zdobíme ho třpytivými ozdobami. Je spíše neobyčejný stromeček. Myslím si, že zase uslyším Ježíška.

Simča Kahánková

Byl jednou jeden býk a ten bydlel na farmě, měli tam prasata, ovce, krávy a kobyly. Jednou byl býk na pastvě. Býk se zadíval na plot a uviděl, že je v něm díra. Prolezl dírou a šel do nedalekého lesa. Musel přebrodit řeku. V lese býk viděl sýčka na větvi a slepýše. Kousek od toho lesa byly tři byty. Pak býk viděl netopýra, býk věděl, že netopýr je myš s křídly. Býk už chtěl zpátky, tak už šel. Přebrodiv řeku a cestou viděl sysla. Býk se vrátil do ohrady, než přijeli jeho majitelé z města Přibyslav.

Pěta Hlaváč

Přemek si koupil nový byt a k němu nábytek, měl na něj peníze, protože byl bystrý ve škole. Měl syna, žili spolu v Litomyšli. Brzy se nastěhovali do Ruzyně.

Olda Svoboda

Byl jednou jeden slepýš a bystrá myška. Jednou potkali netopýra a rozčepřeného výra. Výr se rozlétl a chtěl chytit myšku. Myška se se slepýšem schovali do starého mlýna, ve kterém byl hmyz a chmýří. V mlýně bylo hodně skrýší, třeba za lyžemi nebo v lýkové tašce.

Jirka Mazgaj

Pod Sychravem, na mýtině, bydlí slyší rodina. Sysel Zbyněk je hlavou rodiny. Poznáte ho tak, že má na hlavě lysinu. Zbyněk má bratra Zbyslava, který bydlí na letišti v Ruzyni. Jednou se na mýtině objevil pytlák, až z Litomyšle, měl velký pytel a lákal tam sysly na sýr. Málem chytil Zbyňkova nejmladšího syna. Zbyněk přemýšlel, co s tím? Rozhodl se, že se přestěhují za bratrem Zbyslavem. Sbalili si všechny zásoby: byliny, pýr, hmyz, nábytek a pomocí nákladního vlaku se dostali až do Ruzyně, kde na ně vyskal sysel Zbyslav.

Přemek Štefek

Brzy skončí letní prázdniny a půjdeme zase do školy. Dnes je první školní den, měli bychom být připraveni. Učíme se fyziku. V hodině vlastivědy jsme si povídali o obyčejích. V přírodovědě jsme se učili o dobytku. Zpívali jsme o Přibyslavi. V tělocviku jsme skákali jako kobyly. Ve třídě jsme dělali povyk. V češtině jsme se učili vyjmenovaná slova obyvatel. V matematice jsme počítali sysly.

Honza Sýkora

Barevná zahrada

Všechny mateřské školičky v Trojanovicích se zapojily do této soutěže podzimního tvoření vyhlášené skupinou Místní akční plán ORP Frenštát p.R.

Jejím cílem bylo ve spolupráci dětí a rodičů vytvářet podzimní dekorace nejlépe z přírodnin a vyzdobit tak exteriéry i interiéry MŠ Frenštátska a okolí. Presentace výrobků zapojených MŠ můžete zhlédnout na stránkách www.mapfrenstatsko.cz. Presentace výrobků jednotlivých tříd MŠ z Trojanovic pak na stránkách naší MŠ.

Zapojené MŠ obdrží od organizátora velmi oblíbenou dětskou stavebnici MAGFORMERS, která zaručeně rozvíjí fantazii a představivost dětí. Jménem vedení mateřské školy velice děkujeme zúčastněným rodičům.

Silvie Balcárková

foto: archiv MŠ Trojanovice

foto: archiv MŠ Trojanovice

foto: archiv MŠ Trojanovice

foto: archiv MŠ Trojanovice

Nezapomeň husle a krpce!

„Nezapomeň husle a krpce!“ To byl pravidelný pokyn mého otce, dlouholetého vedoucího souboru, když jsem s ním začal uprostřed devadesátých let pravidelně chodit hrát do cimbalové muziky Valašského souboru Radhošť z Trojanovic. Na židli na malém pódiu v sále rekreačního střediska Pantáta na Horečkách jsem „lovil“ terc vedle zkušených muzikantských matadorů. Tam někde se ze mne stal ten praktický muzikant. V těch dobách se ve mně zažehl plamen, který různou intenzitou hoří dodnes, a s přetrvávajícím úžasem ho směle označím jako věčné světlo mého života. Ale tenkrát jsem ještě zcela nevnímал, jak mě pohlcuje nadšení a folklórem planoucí srdce těch, kdo kolem mě hráli a tancovali.

Už je tomu 70 let, co se v hospodě U Bačů začala psát historie souboru Radhošť. „Valaši z pod Radhošťa“ začali psát dějiny uměleckého spolku tanečníků a hudebníků, národopisné skupiny, která šla ve stopách předválečných valašských skupin a jejich valašských slavností. Jistě bylo jejich cílem uchovat pro budoucí generace život trojanovských písní a tanců. Ale vzhledem k dějinným událostem asi málokterý z nich předpokládal, že stojí u zrodu něčeho pro společnost tak hodnotného a že tato hodnota se bude předávat z generace na generaci celých 70 let.

Souborem od těch dob prošlo velké množství členů a každý svou píli a nadšením pro tuto práci získal mysl a srdce dalších lidí. Tak se v souboru objevovaly celé rodiny, potkali se zde budoucí manželé či bývalí spolužáci. Krásné společenství lidí, kteří se od začátku dodnes věnují udržování místních lidových zvyků. V jejich hlasech žijí písně severního podhůří Radhoště, v jejich nohách pak jedinečné kroky tanců z trojanovských pasek.

Krásu místních lidových tradic si ale nenechával soubor pro sebe a pro místní. Za dobu své činnosti procestoval kus světa. Kromě Národních dožínků, lidových slavností i folklórních přehlídek v Československu a později i v České republice se soubor začal v roce 1985 vydávat do zahraničí. Německá demokratická republika, Bulharsko, Rakousko, Řecko, Itálie, Polsko i Texas v USA – tam všude zůstaly v kronikách nadšené zápisy o vystoupeních souboru Radhošť z Trojanovic. Díky těmto cestám vzniklo také mnoho dlouholetých přátelství mezi hostiteli a členy souboru. Všude soubor oslovoval diváky svými vzorně upravenými kroji, nacvičenými písněmi i tanci a zval je k nám pod hory, do Trojanovic.

Ale všude dobře, doma nejlépe. Tradiční velikonoční zvyky, stavění i kácení máje, dožínky, koledování po dědině i proslulé valašské bály jsou události, kterými často žila obec Trojanovice i nedaleký Frenštát. Ne nadarmo někteří členové po čase opustili soubor Radhošť a na získaných zkušenostech z této skupiny mohli postavit své vlastní folklórní spolky a cimbalové muziky. A jejich úspěch je odrazem lesku těch, kteří je k lidovému tanci a k lidové písni Trojanovic přivedli.

Sedmdesát let je výročí, které nás může přivést k pocitu, že stejný je i věkový průměr členů souboru. S obrovskou radostí mohu konstatovat, že kdo si tohle myslí, mýlí se. Navzdory době, která nepřeje dobrovolné práci v uměleckých souborech všeho druhu, je daleko od velkoměst, v malé vsi Trojanovice živý folklórní soubor se staršími i mladými muzikanty a tanečníky. Těleso, které počtem svých členů a vztahem k místním tradicím a kultuře dává trojanovským písním a tancům nesmrtelnost tak, jak to jistě měli v mysli zakládající členové před sedmi desítkami let v hospodě U Bačů. Všem bývalým i současným členům i vedoucím souboru patří za to dík a čest.

Jestli Pán Bůh dá, sejdem se se souborem Radhošť na tradičních prosincových koledách a po Novém roce, první sobotu v únoru, se tradičně všichni roztančíme na Valašském bále.

Mgr. Petr Václav Michna

foto: archiv Valašského souboru Radhošť

Čestné občanství za Libušín

foto: Jan Kollár

Ve čtvrtek 12. 11. 2020 obdržel generální ředitel Národního muzea v přírodě Jindřich Ondruš čestné občanství obce Trojanovic. Listinu potvrzující čestné občanství předal starosta Jiří Novotný za přítomnosti místostarostky Ivany Vrtalové. Na základě rozhodnutí Zastupitelstva obce Trojanovic získal Jindřich Ondruš čestné občanství obce za obnovu Libušína a Maměnky a zachování kulturně historického dědictví obce Trojanovice.

Starosta Jiří Novotný poděkoval generálnímu řediteli za úsilí spojené se záchranou národní kulturní památky Libušín. „Vážím si toho, že Jindřich Ondruš dotáhl obnovu Libušína do úspěšného konce a že Libušín znovu v plné kráse slouží návštěvníkům Beskyd. Přestože Pustevny leží na katastru Prostřední Bečvy, občané Trojanovic je považují za součást svého domova. Obec Trojanovice se aktivně podílí na celé řadě nových projektů, které se na Pustevnách v současnosti realizují.“

„Velice si cením uznání, jehož se mi v Trojanovicích dostalo, a chtěl bych připomenout, že starosta obce Jiří Novotný se již prvního dne po požáru aktivně účastnil debat nad průběhem obnovy a po celou dobu byl s námi v kontaktu. Věřím, že spolupráce s obcí Trojanovice bude i nadále úspěšně pokračovat,“ sdělil generální ředitel Jindřich Ondruš.

Národní muzeum
v přírodě | Valašské muzeum
v přírodě

Bc. Pavlína Polášková, pracovník vztahů k veřejnosti

Když příroda utichne ...

Zvláštní doba, ve které se jako lidé letos nacházíme, jako by se zdála vytržená z kontextu toho, co vidíme v přírodě kolem sebe. Navzdory všem opatřením v souvislosti s novým koronavirem po létě přišel podzim. Letos na mnoha místech země až neuvěřitelně plný všech odstínů žluté, hnědé, oranžové a červené – barev připomínajících hřejivé letní dny. Bylo to však ještě stále i období hojnosti různých plodů a teplé podzimní dny dávaly příležitost nashromáždit dostatek zásob těm, kteří zůstanou i přes zimu. Ta se pomalu blíží s prvními mrazíky, které shodily listí ze stromů. Během podzimní ptačí migrace, která letos proběhla možná i za účasti menšího počtu obdivovatelů tohoto úchvatného fenoménu, byla naše příroda dočasně ochuzena o druhy, kterým se v teple daří lépe. Na druhou stranu k nám přilétají druhy, které jsme přes jaro a léto mohli vidět jen daleko na severu nebo vysoko v horách. Právě pro tyto druhy je naše republika ten jih, kam se na zimu vydávají, aby ji lépe přečkaly. Aby všichni měli větší šanci přežít. Existuje však řada lidí, kteří živočichům v době potravinové nouze pomáhají. Vzpomínáte na doby, kdy jste chodili na základní školu a sbírali lesní plody? Bukvice, kaštiny, žaludy... Dělá se to vůbec ještě? Myslivci tak přes zimu přilepšují lesní zvěři. A co vy? Pomáháte přes zimu zvířatům k potravě? Mnoho z vás má jistě krmítko. Ale napadlo vás někdy neposbírat na zahradě všechny ořechy, nebo nechat na stromě pár jablek? Některým druhům totiž můžeme pomoci i tím, že něco neuděláme. A nejde jen o ptáky. A naopak – při snaze bezmyšlenkovitě pomoci můžeme nadělat více škody než užítku. Proto i při tak oblíbené činnosti, jako je příkrmování ptáků v zimě (a to nejen těch drobnějších u krmítek, ale třeba i vodních u řeky, rybníku či vodních nádrží), je potřeba si položit řadu otázek.

Jak, kde, kdy, koho, čím a jestli vůbec krmit? V dnešní internetové době stačí sednout za počítač a během pár minut si najít vše potřebné. Je však dobré tyto informace hledat spíše u ornitologů či institucí, kteří se ptáky zabývají, než v komentářích na sociálních sítích. V dnešní době vzniká také řada knih, ve kterých můžete najít cenné a zajímavé informace. **JAK?** Především vždy zodpovědně a pravidelně. Je na vás, jestli pro ptactvo něco necháte přímo na zahradě, nebo se rozhodnete pro krmítko. Ať už se zásobníkem či bez něj, mělo by vždy mít ochranu před zvlhnutím krmiva. Stříška s přesahy bude dobrou volbou. **KDE?** Krmítko umístíme alespoň

1,5 m vysoko a třeba 2 m od stromů či keřů a ideálně daleko od větších nezabezpečených prosklených ploch (což mohou být i okna domu). Je to důležité pro bezpečnost těch, kterým chceme přilepšit. Pokud máte ložové koule či válce (v zásobníku, bez sítěk!), je dobré je umístit do stínu, aby se na sluníčku netopily. Možná si ale všimnete, že některé druhy jsou radši spíše na zemi. **KDY?** Doporučeno bývá příkrmování ptáků v období od listopadu do konce března. Některé zdroje nabádají i k celoročnímu příkrmování. Ale možná stačí jen sledovat dění venku a předpovědi počasí. Jakmile teploty začnou klesat (zejména ty noční), případně se má objevit sníh, je ten správný čas. **KOHO?** To je zřejmě první otázka, kterou si můžete položit. Od té se odvíjí jak velikost a podoba krmítka, tak druh krmiva. Velké druhy do malého krmítka nenacpete, a pokud jim nedáte, co mají rádi, asi k vám už znovu nepřiletí. Kos a drozd mají rádi bobule a jablka, strakapoud ořechy a lůj, sýkory slunečnice, vrabci různá semínka, atd.

Vlašáky si ale nenechají ujít nikdo. Je potřeba si ještě uvědomit, že někdy lákáme ptáky nejen jako strážníky, ale i jako potravu pro někoho jiného. Takže se u krmítek často setkáme s kočkami a poblíž lesů také s krahujcem. **ČÍM?** Kvalitním krmivem, ne odpadem z kuchyně. Čím pestřejší bude vaše nabídka, tím rozmanitější budou vaši návštěvníci. Sami vyzkoušejte, co musíte dosypávat nejčastěji. Hlavně nic soleného, kořeněného, uzeného, přepáleného, plsnivého nebo zkaženého. A od věci není ani nabídnout vodu! Taky pijeme i v zimě. **JESTLI VŮBEC?** Otázka na začátek, či na konec? Jak pro koho. Na krmítku jste ptákům blíž, rozpoznáváte rozdíly v chování jednotlivých druhů a v preferenci jejich potravy. A taky si můžete víc všimnout jejich nemocí. Ať už to jsou neštovice u sýkora, nebo trichomonóza u zvonků. Právě trichomonóze, parazitárnímu onemocnění, se přezdívá „krmítková nemoc“. Nakaženého ptáka (většinou zvonka) poznáte na první pohled – je načepýřený, apatický, peří okolo zobáku má mokré od slin, posedává a mhouří oči. Ve chvíli, kdy si všimnete takto nemocného ptáka, je potřeba přestat s příkrmováním, krmivo zlikvidovat, krmítko vyčistit a nějakou dobu nekrmit vůbec, aby se nákaza nešířila.

Věřím, že řada z vás si tu poslední otázku nepoložila hned na začátku. A tak se těším, že každý sám, ale přesto společně, budeme 8. – 10. ledna 2021 sčítat opeřence na krmítku.

Mgr. Michaela Běčáková
Správa CHKO Beskydy

Svoz popelnic - mimořádný svoz

Poslední termín svozu popelnic v letošním roce je ve čtvrtek 31. prosince 2020, **1. svoz v novém roce případně na čtvrtek 7. ledna 2021.**

Letošní rok končí lichým týdnem a nový rok začíná také lichým týdnem. Abychom v novém roce zachovali svoz v lichém týdnu tak, jak bylo vždy zvykem, proběhne mimořádný svoz popelnic dne 7. ledna 2021 a pak se bude opět svážet každých 14 dní (vždy v lichý čtvrtek).

Monika Ondryášová

Inzerce

PRODEJ VÁNOČNÍCH STROMKŮ

* Prodej Českých, čerstvě řezaných, levných Vánočních stromků.

* Kunčice pod Ondřejníkem
dům č. p. 590
(poblíž Beskydského rehabilitačního centra)

* Tel: 721 655 218

Rozpis vývozů komunálního odpadu rok 2021

lichý čtvrtek

LEDEN	7	21	
ÚNOR	4	18	
BŘEZEN	4	18	
DUBEN	1	15	29
KVĚTEN	13	27	
ČERVEN	10	24	
ČERVENEC	8	22	
SRPEN	5	19	
ZÁŘÍ	2	16	30
ŘÍJEN	14	28	
LISTOPAD	11	25	
PROSINEC	9	23	

Krádež koňských žíní

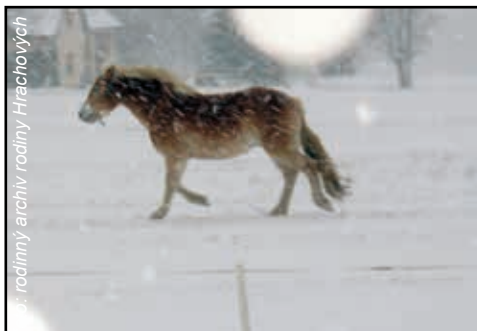
14.10. při večerním poklizení a obstarávání našeho koně jsme zjistili, že našemu koni někdo ustríhl ohon.

Tato nepochopitelná událost se stala i přesto, že kvůli škaredému počasí byl kůň zavřený celý den ve stáji.

Je s podivem, že pachatel se odvážil do zavřené stáje, kde vyčesal našemu koni ohon a ustríhl ho. Naštěstí u konce kořene, takže mu víc neublížil. Podotýkám, že ne jako majitel, ale jako chovatel, bych se neodvážil vstoupit do cizího koňského boxu a udělat takový nešvar.

Nechci ani domýšlet, co by se mohlo stát, kdyby do stáje v daný okamžik vešla má dcera. Nešlo o čin impulzivní, ale dobře promyšlený, který si vyžádal i vypořádání našich denních rituálů.

Po poradě s právníkem jsem zjistil, že vznikla škoda v řádu několika desítek tisíc korun. Tato ztráta by se promítla při následném prodeji koně.

Ač zloděj zvířeti přímo fyzicky neublížil, kvůli nedostatečně dlouhé ohánce se nebude moci bránit přirozeným cizopasníkům, jako jsou (mouchy a komáři) po dobu x let. Koňský ohon dorůstá osm až devět centimetrů za rok. To znamená, že do původní délky naroste za osm až devět let. Tímto bych chtěl upozornit vlastníky všech zvířat na drzost a bezohlednost takových zlodějů!

Fotografie ukazují koňskou ohánku před trestným činem a po něm

Hrachový Aleš, chovatel

Nepořádek na sběrných místech

Upozorňování na alarmující stavy kontejnerů na sběrných místech přicházejí od obsluhy svozového vozu čím dál častěji. Že množství odpadu je přímo úměrné dobré životní úrovni, jsme si již zvykli. Vybíjí se prakticky nepřetržitě. Kolečko nakládky papíru, pak skla a další objížďka obce s plastem. Pokud nevznikne prodlévá nucenou údržbou auta, třeba při znečištění lisovací nástavby nevhodným obsahem, pak jde o kontinuální činnost. Prakticky jako snad jediná z poskytovaných obecních služeb nezná dovolenou, svátky, škaredé počasí či nemoc, a to díky zaměstnancům, kteří se chodí snažit zajistit.

A co motivačního říct, když přijedou s nákladem rozebraného autovraku, který sbírali poházený kolem kontejnerů?

Zaměstnanci technického úseku se práce nebojí. Často jsou to zároveň i dobrovolní hasiči, kteří obci pomáhají nejen v pracovní době, ale i mimo ni. Přítápět jim tímto způsobem, aby odklízeli, co jiný není ochoten zlikvidovat i přes veškeré možnosti, které tato doba nabízí, je opravdu ubohé.

To opět potvrzuje tvrzení, že i sebelépe promyšlený systém nemůže fungovat bez spolupráce lidí, kteří jsou do systému začlenění.

Doba zdokumentovaná filmem „Co je doma, to se počítá, pánové“ je doufám za námi. Svě pohodlí nemůžeme stavět na diskomfortu druhých. Likvidace není bezmyšlenkový proces, často potrápí mozkové závity a zabere více času než koupě věci nové.

Vše podstatné je řečeno v citátu Václava Havla: „Lhostejnost k druhým a lhostejnost k osudu celku je přesně tím, co otevírá dveře zlu.“

Ivana Vrtalová

Dětské hřiště v areálu TJ Bystré

V listopadu bylo v areálu TJ Bystré otevřeno dětské hřiště, které bylo zbudováno za pomoci příspěvku obce Trojanovice, vlastních zdrojů TJ a drobných sponzorů.

Na výstavbě se podíleli členové TJ, sousedé a dobrovolníci. Zbudovány byly 3 hrací prvky s certifikací pro veřejná hřiště a pískoviště, které je momentálně zázimováno. V dalších letech je plán hřiště dále rozvíjet. Areál TJ je volně přístupný a všichni jsou zváni k návštěvě.

Zároveň prosíme, aby návštěvníci dodržovali provozní řád a uklízeli po svých zvířecích miláčcích.

Zvláštní díky patří Petru Badačovi a Zbyňku Strnadlovi za poskytnutí mechanizace a Vladimíru Adamcovi za betonáž.

Ondřej Pícha

Na mistrovství ČR se Trojanovicím dařilo

První říjnový víkend hostil jezdecký areál Tělovýchovné jednoty Orion Praha Mistrovství České republiky v paravoltiži.

Na závody se sjeli všichni účastníci, kteří během sezóny splnili kvalifikaci. Jezdecký oddíl *Stáj Bonanza Trojanovice* nebyl výjimkou. Na závody se vydalo 7 závodníků, kteří se utkali ve svých kategoriích, jak v soutěžích jednotlivců, tak v soutěži dvojic a skupin. Z mistrovství si všichni přivezli medaili a krásný zážitek. Velkým překvapením bylo vítězství našich cvičenců v celoročním poháru České hiporehabilitační společnosti. Úspěchy na vrcholu závodní sezóny však nebyly jediné.

V letošním roce jsme sbírali body také v poháru České jezdecké federace, jehož vyhodnocení proběhlo v září během závodů v Drásově. V kategorii LPT zvítězila Barbora Mikesková, ve stejné kategorii obsadila 3.

místo Alice Stavárková. Na třetím místě v kategorii LPP se umístila Adéla Hradečná a v nejpčetněji obsazené kategorii ZO se na místě druhém umístila Markéta Horníková a na místě třetím Viktorie Bačová. Další

na koni co nejlepší sestavu, kterou celý rok trénují, jak na barelu, tak na koni. V letošním roce jsme žádali obec Trojanovice o příspěvek na naši činnost v rámci každoročně vypisovaných grantů a právě v letošním roce jsme tento příspěvek využili k rozvoji a reprezentaci našeho paravoltižního družstva na závodech, konaných po celé republice. Tímto děkujeme obci Trojanovice za poskytnutý příspěvek a budeme se snažit i nadále podávat krásné sportovní výkony. Děkujeme také všem, kteří nás podporovali po celý, letos opravdu náročný, rok, ať už během celoročního jezdeckého kroužku, nebo během letních dětských táborů, které

se i letos těšily velké oblibě. Tímto bychom chtěli popřát všem hlavně hodně zdraví a lásky v novém roce.

Zuzana Školeková

foto: archiv Stáj Bonanza

cvičenci Zuzana Přikrylová a Robin Stavárek také neudělali oddílu žádnou ostudu a předvedli pěkné povinné i volné sestavy. Za těmito úspěchy se samozřejmě skrývá nejen trénink, ale hlavně snaha dětí zacvičit

foto: archiv Stáj Bonanza

foto: archiv Stáj Bonanza

Zdobení vánočního stromu

foto: Josef Klůvec

*Příjemné prožití vánočních svátků
a pevné zdraví v roce 2021,
přeje
tým pracovníků Obecního úřadu Trojanovice.*

Obecní noviny z Trojanovic - periodický tisk územního samosprávného celku - MK ČR E 22401

• vychází měsíčně • číslo vyšlo 4. 12. 2020 v nákladu 1200 ks • vydává: Obec Trojanovice, Trojanovice 210, 744 01 Frenštát p. R., IČ 00298514 •
• tisk: ARUNDO TRADING, s.r.o. • úvodní strana: Jiří Kolbaba- Podzimní Pustevny

Uzávěrka příštího čísla bude 20. prosince 2020, své příspěvky můžete zasílat na: obcni.noviny@trojanovice.cz